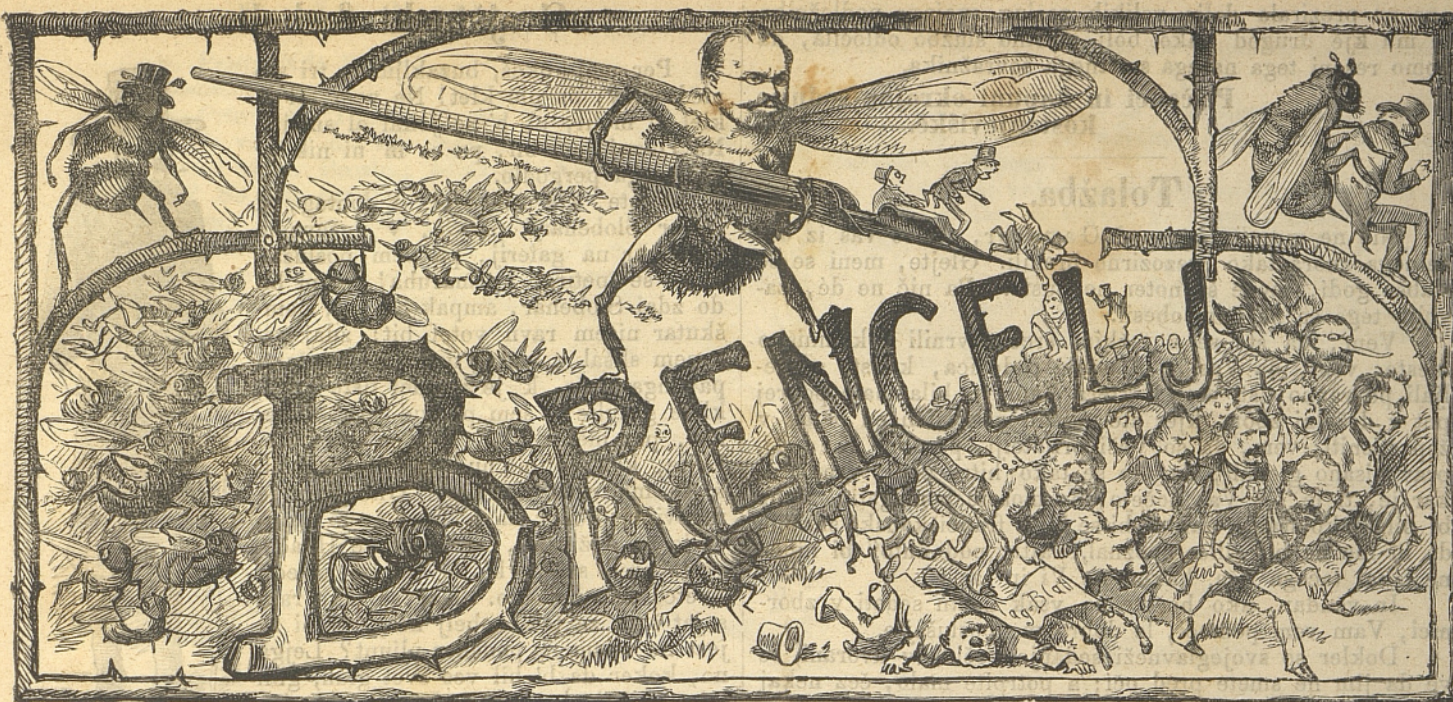

Letnik II. v lažnjivi obleki.

Štev. 16.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Velja celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr., četrt leta 60 krajc.
Posamezne številke se dobivajo po 10 kr. v Klerr-ovi bukvarnici na velikem trgu št. 313.

Pobitega srca in jako osupnjeni naznanjamo vsem svojim prijateljem in sorodcem, kakor tudi bratom politične vere, da je naš ljubljani brat, gospod

dr. Gavster,

poslanec kamniški in tržiško-radolški,

po kratkem dvanajdnem, pa hudem bolehanji nenedoma na griži in naglem prepadu (Durchfall) žalostno iz deželnega zbora zginil.

Slovesen sprevid v prejšnjo politično temoto in neznanost je bil že pretečene dni.

Manjšina dež. zbora kranjskega.

Kakošni bi bili zapisniki sej, ako bi vladal Kromarjev duh.

Predsednik, kazenski zakon v roki, naznani, da se seja prične.

Poslanec Svetec popraša vlado, kako in kaj je s postavo, katero je deželni zbor sklenil lansko leto. — Se obsodi na 15 let v težko ječo, ker je z vprašanjem pokazal, da vladi ne upa, kar se mu razloži kot hudodelstvo podpihovanja proti vladi.

Poslanec dr. Zarnik stavi predlog, da bi se mačjemuzikalični Kočevci, kateri so zaradi kaljenja javnega miru dobili po 18 let težke ječe, pomilostili. — Na istem mestu je obsojen na 5 let v težko ječo, ker je dolžil c. k. sodnijo, da je krivično sodila, ter podpihoval ljudstvo zoper njo.

Poslanec dr. Costa opomni zagovornika g. Kromarja, da ni vse res, kar je povedal. — Se obsodi zavoljo razžaljenja Veličanstva na vislice.

Poslanec dr. Bleiweis predloži prošnjo dramatičnega društva za podporo iz deželnega zbora. — Se zaradi vdeleževanja pri poskušeni tatvini in zaradi pospeševanja javni varnosti protivnih načelov obsodi v oster zapor na dve leti.

Gosp. Kromar stavi predlog, da bi se vsi nasveti, kateri izvirajo od njegovih prijateljev, že naprej sprejeli. (Smeh na galeriji. V dvorano se pripeljejo kanoni.) Poslanci, kateri obsedijo, pridejo v preiskavni zapor. Ko so vsi zaprti, se dvorana zapečati in poslušalci razpode.

Največ glasov — pa vendar ne voljen.

Gospod pl. Kaltenegger, katerega so s Suppanom vred ljubljanski nemškutarji kot zastopnika poslali v deželni zbor, je dobil pri volitvah za deželni odbor kranjski največ glasov, a vendar ne bo v deželnem odboru hlač tgal. To se je tako-le godilo:

Pri volitvi vsega zbora je mož dobil 11 glasov, in ko je ves zbor zopet volil namestnika, ga jih je doletelo tudi 11, tedaj jih je imel že 22. Vrh teh jih je vjel še šest pri volitvah mestov in trgov, namreč 3 nemškutarji so ga volili za odbornika in potem zopet 3 za namestnika, tedaj je dobil vse skup 28 glasov. In vendar je zmagal dr. Costa z 22 glasovi. Potlej naj pa kdo reče, da mož nima smole in da deželnega zbora večina ni enostranska!

Opravičeni strah in ponižna prošnja.

Odkar naš okrajni sodnik gosp. Jože Podboj naših gospodarjev in rednikov več ne nadleguje, jeli smo prostje dihati. Prihod tega neusmiljenega gospoda napravil je vselej velik strah med našo družino, ker zgubili smo vsakokrat po enega ali po več izmed svoje srede. Kakor zremo iz zanesljivega vira, ta gospod še ni sit, dasiravno ga je že ljubljanski „Triglav“ enkrat prav dobro s purani napital. Bojé se za svoje drago življenje predrznemo se visoki nadsodnji graški vložiti ponižno prošnjo, naj bi

ona ne prezirala dalje velikih zaslug svojega podložnika in mu kje drugod kako bolj mastno službo odločila, da bomo rešeni tega našega smrtnega sovražnika.

**Piščanci in kapuni okrajne sodnije
kostanjeviške.**

Tolazba.

Nič ne marajte, gospod Gavster, da so vas iz deželnega zbora tako brezozirno brenili. Glejte, meni se še slabše godi, mene še noter ne pusté. Pa nič ne dé, zadovoljo tega se ne bom obesil.

Vem, da ste se s težkim srcem vrnili v kamniško mesto; vem, da Vas je obhajala rudečica, ko ste se peljali po ravno tisti cesti, ktera Vam je bila malo poprej pot v deželni zbor, kjer ste mislili vsak dan en petak v žep stisniti; vem, da so Vaši prijatelji, posebno Kecelj, prav pisano gledali, da ste se tako hitro zopet vrnili; a kar je, ti je, če Vas nočejo, ne morete pomagati. Mene bi bilo jako sram, vtaknil bi se bil v frančiškansko suknjo, da bi me ne bil nihče spoznal, kajti „pod kuto“ bi nihče ne iskal tacega tiča, kakor ste Vi in jaz.

In vendar, ako hočete na vsak način sedeti v zbornici, Vam vem pomoči, le dobro me poslušajte.

Dokler so svojeglavneži sedanje večine v dvorani, se vé da jim ne smete pred oči; a potrpite malo, čez nekaj dni bo ta zbor sklenjen in potem nama ne bo nihče branil, v dvorani sedeti, kolikor nama bo drago. Vi boste prvi dan predsednik, jaz Vaš namestnik, drugi dan bom jaz predsednik in Vi namestnik, in tako bova imela vedno večino, nihče ne bo volitev pretresoval. Sklepala bodeva, kar nama bo drago, in se prav dobro in koristno zabavala brez vse škode deželi.

Še nekaj, gospod doktor! Vam je znana pripovedka o kovaču, kateri je z zvijačo prišel v nebesa? Ko je namreč mož spoznal, da ga sv. Peter z lepo ne bo pustil med izvoljene, je vrgel svoj plajšč v sredo nebes in prosil sv. Petra, da bi mu pustil ga zopet pobrati. Sv. Peter, dobra duša, ne misli nič hudega ter odpre vrata, da bi kovač zamogel iti po svoj plajšč. A kovač, zvit kot kozji rog, se vsede na plajšč ter se ne gane več iz mesta; sv. Petru pa, kateri ga je ven gonil, reče: „Kaj mi hočeš? Vsaj na svojem sedim!“

Glejte, Vam je prilika še bolj lahka. Vi imate že v zboru svojo obljubo ali „gelobe“; idite po-njo, potem se vsedite na-njo in nihče vas ne more pregnati iz Vašega lastnega posestva. Gosp. Karol pl. Wurzbach so dober mož in ne preveč prekanjeni, tedaj se ne bodo od Vas nič slabega nadjali ter Vam vrata vsaj enmalo odprli; ker ste majhen in šibek možicelj, se boste že noter zmuzali.

Le to Vas prosim: Kedar pridete na omenjeni način zopet v zbornico, ne pozabite na-me, ker sem Vam pokazal pot. Ko bi imel jaz že obljubo v zbornici, ne bilo bi me skrb, da bi ne prišel tudi k sedežu.

„Brencelj“,

prodajalec dobrih svetov.

Enajsta šola na Vrhniki.

Če kdo nič ne zná, mu pravijo, da je bil v enajsti šoli na Vrhniki. In vendar je ravno ta šola prava umetniška šola, v nji se celó taki pisati naučé, kateri bi se še v najvišjih dunajskih šolah ne naučili črtice narisati, namreč mrtvi.

Da je to res, se je pokazalo pri neki deklaraciji Vrhničanov zoper volitev v deželni zbor, kajti podpisale so jo štiri osebe, ktere so že davno umrle, kakor vidi vsak lahko na omenjenem pismu.

Naj mi še kdo reče, da vrhniška enajsta šola, ktere nadzornik je menda ondodni župan gospod Obreza, ne prekosí vseh drugih učilnic!

Grajsinski ferboltar.

Per mej kokoš, buzakljuna, tri sto medvedov, pa nič klet! Ne vem, al b' klel al molil, al b' se jokal al smeja! Na Dunaj sem bil, pa se m' ni nikdar kaj tacga pergodlo.

Veste, kje sem bil? V lontag, al koker Slobenarji pravjo, v deževnem zbor gor na galerij, pa sem poslušal, k' so se špetiral. Permaruha! Nisim bil do zdaj Slobenar, ampak Kranjc, nemškutar nisem ravn votel bit; zdaj pa, k sem slišal v lontag tistga Rajbenčana pa unga moža, k' je znašel tiste „proklete grablje“, sem pa tud jest Slobenar, per mej kokoš, naj se pes obes. Lejte, kok je bil hud tist Rajbenčan, k' se mu reče Kromar! Glih toko je rogovilil, koker da b' imel samo Janjčarje pa Ježičane, al pa tiste Hvačvarje pred sabo, k' so zadnič naredili Svetcu kacemusko. Kaj se toko razsajat šika za tak nobelj kraj, k' si še jest ne upam na podence pljunt? Lejga no, koker da b' bil ves svet gluh, glih toko je kričal, al pa koker Čič, kedar jesih prodaja. „Le jez se, le, le hud bod, Rajbenčan“, sem s' mislil, „saj vendar ne boš sveta prekucnil. Eden več ali manj takih, koker s' ti, ni velik prefit.“

Pa ta drug z grabljam, k' sedi zraven ibljanskega purkelmajstra, koko je tud tist upil. Glih toko se je poganjaj za Vrhenko, koker da b' bil on Obreza al pa Mulež, k' jih niso votli več vol't. Vesel bodi, Korel, da s' notri! Vidiš, kok' je Tvoj sosed vesel, koko se mu dobro zdi, da so ga not posadli! Pa praviš, da moreš kelh s' pelinam spit; ja figo; vin in pir piješ v kazin al pa kofé, pelina že ne.

Polej je pa še eden, grof Turn, k' se je zadnjic vjedal. Preh so vsi mislil, da je grof mutast, k' ni nikol puštoba zinil; zdaj se je pa potezal za en'ga dohtarja Kavstra ali Havstra — ne vem prov imena — k' je bil v Tržič zvoljen, pa je londesavsšec rekel, da je blo nekef faljenga; zato b' bil mogel pa bit tist kamenšk dohtar zaveržen. Pa se je tist grof ustil za-nj, koker da b' njega am šlo. Jest ga nisem votel nič več poslušat, da s' glih sem bil firbčen, koko bo stvar ven padla. Pa sem šel dol in tam v cimru, ker se gre v lontag, zagledam enga možička v frak pa belem lajbči, pa cilinder v rokah. „Sem-brej, kaj b' blo, če b' bil ta-le Hauster“, sem s' mislil, „bom pa počakal, da bom videl, če ga bo kdo iz teh vic rešil.“

Sem se pa vstopil k' enem voknu in sem po stran špegal. Možic je špenciral en cajt gor in dol, pa mal kukal skoz ključavnico. K' pa ni blo nobenga po njega, je pa čez en cajt pobral kopita in jo pobasal po štengah. Jest sem mu vošil srečno rajžo, pa me je komej pogledal, koker da b' bil jest en capin. Je mogel že bit dohtar iz Kamenka, k' se mu je toko dam mudil. Polej sem pa slišal, da so ga odstavli. Prov je, per moj kokoš, pa nič klet! Glih šika se mu, k' se je Rajbenčan za-nj potezal.

Zato pa pravim, da ne vem, al b' se jokal al smeja. Preh sem bil tud' jest glih toko hud na Slobenarje, koker Rajbenčan in „proklete grablje“, zdeje je pa glih narobe. Škoda, da sem letos nemškutarja volil. Čakajte, saj ga ne bom več, per mej kokoš!

Živila Slovenija pa tabori! Kder bo spet kakšen tabor, bom pa jest kaj povedal. Bote videl, kakšen tič sem. Jest bom pokazal nemškutarjam, permaruha, buzakljuna, tri sto medvedov, pa nič klet!

Pred nebeškimi vrati.

Sv. Peter. Kdo trka?

Toman. Toman.

Sv. Peter. A, Toman, Lovro Toman! (Odpre.) Le noter! Me veseli, da Vas poznam. V „Brenceljnu“ sem Vas enkrat videl. Prosim, odložite! Kako pa to, da me obiščete? So mar zopet napravili turnarji izlet na Velče?

Toman. Ne! Pa zakaj prašate?

Sv. Peter. Za tem, kar me je Rodè prišel buditi, ko sem ravno po kosilu malo zadremal, vprašam vsacega Slovenca, če so morda turnarji zopet kje bili.

Kljun.

V „Slovenje“ pušavi
Se tiček rodi;
Na Dunaj se spravi,
Na Dunaj zleti.

Za dom on ne mara,
Mu dost' ni bogat;
Kjer manjka denara,
Tak tiček ni rad.

Redí se na Dunaj'
Od raznih drobtin,
In vjame od zunaj
Marskaki cekin.

A vendar počasi
Se kupec množi;
Zato se oglasi,
Poslanstvo želi.

Slovinci dobrotni
Si 'zvoljo ga;
A on jim k nasprotni
Manjšini zbežlja.

Na Dunaj' se suče,
Krog vlade vrti;
Mu „hofrat“ ko buče
Prasetu diši.

Bogato res službo,
Štir tisoč dobi;
V slovensko pa družbo
Se več ne zgubi.

Ne mara za ljudstvo,
Ki brat' mu po rod';
Le d'narno ga čutstvo,
Zasebnost še vod!

Zato pa tud' narod
Ne voli ga več;
Nemčurski le zarod
Po njem mora seč'.

Ga vél'ko posestvo
Pobere na cest';
Postavi mu lestvo,
Da v zbor more zlest'.

V nemčurjev manjšini
Slovencom proti;
Zabavlja večini
In ž njo se rotí.

Oh revče bogato,
Č'mu siliš se nam?
Te metati blato
Po bratih ni sram?

Po bratih?! Nikakor
Naš nisi več brat;
Kdor krati nam blagor,
Nam je renegat.

Zatorej, ti tiček,
Odleti zopet;
Slovenski te, striček,
Ne mara več svet:

Ne bo se nam vgnjezdil
Tih Kljunov več rod;
Ne bo več prijezdil
Nam Cene na brod.

Na Dunaj se spravi,
In nikdar nazaj;
Ker v naši gošavi
Za Kljune ni gaj.

Dr. Gavster-ju v Kamniku.

Ker ste pri hitrem odhodu iz Ljubljane pozabili v dežel-nem zboru predsedniku oddan „gelobe“, se Vam tu pošlje nazaj s pristavkom, da ni za nobeno rabo več.

S srčnim milovanjem

„Brencelj“,

poštar deželnega zbora.

Pogovori.

Jože. Kaj misliš, Tone, kateri so boljši tiči v dežel-nem zboru, Slovenci ali nemčurji?

Tone. Jaz mislim, da nemčurji.

Jože. Kako neki?

Tone. I, zato, ker niso brez kljuna.

Jaka. Kaj bo Gavster zdaj počel, ko so ga iz de-žel-nega zbora zapodili?

Tine. Ako se hoče vkoristiti, naj spravi v Kamniku „Sokola“ na noge, ker se narodnjakom nič ne muči.

Tone. Dr. Zarnik je predlagal, da se Korelnu iz Blatne vasi plača ne poviša. Misliš, da je to storil iz sovraštva do njega?

Tine. Kaj še! Iz golega prijateljstva, in sicer, da mu prihrani stroške za koleke in davek, katerih bi moral več plačati, ako bi imel 600 mesto zdajnih 475 gold.

Jože. Čemu je prišel neki Kljun v Ljubljano? Saj je v deželnem zboru že brez njega dosti nemčurjev.

Jaka. Menda je prišel le na uro gledat.

Iz nemčurske šole.

Učitelj. Povej mi, Nace, kako se imenuje v nemš-kem jeziku četrtek?

Nace. I, Freitag.

Učitelj. To ni res.

Nace. Res je! zakaj imamo pa v četrtek „frej“?

Ni vraža.

Župnik. Kaj pa Vas pripelje k meni, oče?

Vrhničan. Prišel sem Jih za svet prašat.

Župnik. No, kaj pa je, govorite!

Vrhničan. Vid'jo gospod, danes me je prišla ranjca obiskat —

Župnik. Že zopet kaka vraža! Saj sem Vam že do-stikrat pravil, da mrtvi ne hodijo nazaj.

Vrhničan. Saj bi Jim tudi verjel, gospod, pa vid'jo, na tistem pismu, ki ga je poslala naša županija v Ljub-ljano, so tudi štirje mrtvi podpisani. Mora vendar-le res biti, da mrtvi hodijo nazaj, ker drugače bi se ne mogli podpisati. Tedaj moja vera ni vraža.

Protest.

Deželnega zbora glavar gosp. Wurzbach je v govoru, v katerem se je spominjal ranjkega Toman, med dru-gim tudi rekel, „da je bil Toman tako goreč domoljub, da ga je še celo nasprotna (nemškutarska) stranka spo-štovala“.

Da bi teh besed kdo napačno ne obračal in na nas ne raztezal, tu javno razglasimo, da mu jih mi nismo na ušesa šepetali.

Lukman, Winkler, Majer in drugi,
kteri svojih štacun med pogrebom niso
zaprli.

Vesela novica.

Slišati je, da bo za učitelja pravoslovja v sloven-skem jeziku na graškem vseučilišču izvoljen kranjski glavar in predsednik kranjskega deželnega zbora, gospod dr. Korel pl. Wurzbach, kateri se v zboru tako iz-vrstno odlikuje v slovenščini.

Ob tla z onimi, ki trdijo, da vlada nič ne stori za Slovence!

Pravi vzrok.

C. Kako neki, da v tako važnih časih, kakor so zdaj, ljubljansko konšt. društvo nima nobene seje?

D. Veš, to je tako-le: Zdaj mlatijo kmetje še le žito —

C. Aha, razumim! Tedaj še ni prazne slame, da bi jo mlatilo konšt. društvo.

D. Da, taka je.

V deželnem zboru.

A. Kdo je ta-le, ki je zdaj tako zlo se za Gavstra potezal?

B. Turn.

A. Pojdi se solit! Ta bo Turn? Ta je komaj Turnček.

Modrost.

Liberalizem nemčursk ima ravno nasprotno lastnost od soli. Sol je namreč jako škodljiva stvar; pokvari vsako jed, ako je ni na nji. Nemčurski liberalizem pak je jako koristen povsod, kjer ga ni.

Kljun

e že tū. Pa so pravili, da ga ne bo! Mož je v toplicah v Švici opiral svoje umazano telo. Kaj, ko bi se Cene podal še v kake toplice, kjer se opere tudi vest?

Nemčurju.

Slovenci so jaki, junaški možjé,
Od Jadre do unkraj Urala slové:

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Slovenci se krepko za narod boré,
Za svoje pravice ko Triglav stojé.

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Slovenci za vero in Cara goré,
Za Slavo bi umrli, za Slavo živé:

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Slovenci več tujčevih pêt ne trpé,
Krepčajo roké si, bistró si glavé:

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Slovenci sovražnikov se ne bojé,
Pogumno jih tje čez mejó zapodé:

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Slovenci za dom svoj prelivajo krí,
Ta krí pa jim svobodo svêto rodi.

Oj ti pa od daleč smrdiš ko dihur,
Ti grd, trdovraten nemčur.

Stari Komar.

Dežman, gledaje pogreb dr. Tomana.

Res čudno je, da ga toliko ljudstva spremlja. Skoro bi rekel, da je razen inteligencije in kápitala vsa Ljubljana na nogah. Kedar bodo mene nesli, bom šel pa menda sam jaz za trugo.

Slavno dramatično društvo!

Po slovenskih in nemških listih je bilo razglašeno, da išče društvo sposobnih moči, ktere misli na zimo najeti, da bo v stanu vstrezati tirjatvam ljubljanskega občinstva na gledališkem odru.

Ker menim, da so sl. društvu moje sposobnosti, zlasti v smešnih ali komičnih nalogah, že po deželnem zboru dobro znane, predrzнем se ponujati društvu kot prvega komikarja ali smešnika s pristavkom, da po „rajbenško“ posebno dobro zavijam. — Nadjaje se, da bo imela ta prošnja zaželeni vseh, se še posebno priporoča

France Kromar.

Dežman,

zgubivši kamniškega poslanca, teče družega lovit.

Nič smešnega!

Slédeči gospodje naročniki še niso plačali celoletne naročnine za lansko leto (2 gold. 20 kr.), kar se jim tukaj naznani: Berčič Anton, učitelj v Žiru; Čurin Juri pri sv. Križu blizu Ljutómera; Čemažar Janez, duhovnik pri sv. Joštu poleg Kranja; Hostonsky Janez „Hôtel Elephant“ v Celji; Križan Hinko, župnik pri sv. Janezu (Wöllan); Lang Pavel v Mengšu; Mihelin Martin v Šromljah; Mohar Peter, duhovnik v Št. Petru pri Novem mestu; Pesarič, c. kr. sodnijski svetovalec v Celji; c. kr. pošta na Laškem (Markt Tüffer); Rožič Valentin, trgovec v Mokricah pri Zaprešici; Rebič Ferd. v Čatežu; Stinza Jože na Vranskem; Stampfl Andrej v Banji Loki pri Kočevji; Strnad France v Alturi (Pola); Toman Jernej, trgovec v Čubru; Treo Adolf v Mali vasi pri Trebnjem; Vozu Peter, župnik v Šentjanžu pri spodnjem Dravberku; Wanos Janez v Kamniku; Žitnik Vincenc, dekan v Dobrem polji poleg Celja; Zupan France v Poljanah. Vrh teh jih je še nekaj, ki so dolžni le še polletno lansko naročnino; tiste bomo opomnili drugič na njihovo dolžnost. „Brencelj“ pika!

„Brencelj v koledarjevi obleki“

se je jel razpošiljati. — Kdor bi ga prihodnji teden še ne prejel po pošti in bi ga vendar-le rad imel, naj se oglasi pismeno v g. Klerrovi bukvarnici na velíkem trgu.